

Medicinari na prvim linijama protesta u SAD

Ovo je priča o medicinskim radnicima koji pružaju pomoć demonstrantima na protestima u SAD i zbog toga se suočavaju sa državnom represijom i trpe policijsko maltretiranje.

Od lekara koji su specijalisti urgentne medicine, do medicinskog osoblja obučenog za pružanje prve pomoći, svi sa oznakama crvenog krsta koje su sami napravili, izvlače povređene iz oblaka suzavca i kiše gumenih metaka. Rat u kome učestvuju medicinari u 21. veku je onaj protiv državnog i policijskog nasilja, a bitku vode u svom dvorištu.

Na prvoj liniji borbe za drugačiji svet

Aleks je članica medicinskog kolektiva „Medics4Justice“ i ima dugogodišnje radno iskustvo u zdravstvu. Diplomirala je u oblasti javnog zdravlja, zdravstvene nege, ima licencu za rad kao medicinska sestra, a sada se školuje za samostalnu medicinsku sestru. Sećajući se početaka protestnog pokreta nakon ubistva Džordža Flojda u Vašingtonu, ona priča o emocijama koje su mnogi osećali: „Činilo nam se da je vladao neprestani haos i duboka žalost.“

Kao medicinska sestra sa iskustvom u javnom zdravstvu, ona je osećala jaku potrebu da podrži svoju zajednicu: „Kada vaša zajednica pati, postoji deo vas koji želi da pruži podršku na bilo koji način.“ U njenom slučaju ta podrška je bila zbrinjavanje demonstrata koji su povređeni u sukobima sa policijom, kao i zbog drugih nezgoda. „Naši programi za zajednicu i javno zdravlje jednostavno nisu odgovarajući. Obaveza svakog zdravstvenog radnika trebalo bi da bude pružanje pomoći i nege kad god je potrebna.“

Tokom leta je nosila sa sobom pakete leda, fiziološki rastvor za ispiranje očiju i široku crvenu lepljivu traku kojom se

lekari identifikuju kao pružaoci prve pomoći. Taj crveni krst signalizira policiji i demonstrantima da oni pružaju medicinsku pomoć.

Aleks kaže da je zbrinjavanje povreda od suzavca i biber spreja na licu mesta bilo „suštinski bitno da naše bolnice, već preplavljene pacijentima sa COVID-om, ne budu preplavljene i povređenim demonstrantima“. Jedna medicinska sestra iz Mineapolisa, sažeto je rekala: „Mi smo oni koji hodaju dok svi drugi trče.“

Medicinari na meti policije

Ona je na protestima u Mineapolisu, nosila sa sobom uređaj za

veštačko disanje, kao i „zavoje, gazu i udlagu za imobilizaciju“. Naočare i rukavice su takođe obavezni deo opreme, uz zaštitnu masku u slučaju da policija baci suzavac. Mada, dodaje ona, „često puta ljudima trebaju samo hrana i voda“.

Ipak, oznake sa crvenim krstom nisu štatile medicinare od policijskog nasilja. Aleks kaže da će zauvek pamtiti scene kojima je svedočila u jeku protesta, dok se trudila da se jednako posveti svojim COVID pacijenatima na poslu i da bude deo pobune na ulicama nakon posla. „Ta spoznaja da policija ne mora da igra po istim pravilima kao svi mi ostali“, uključujući i to da ne poštuje zakone koje nameće, bila je za nju „jedna od stvari koje najviše frustriraju“.

Među prestupima policije kojima je lično prisustvovala, u jeku COVID epidemije, bilo je i potencijalno namerno zaražavanje demonstranata u Vašingtonu. Aleks se priseća policajaca koji su pljuvali u lica demonstrantima.

Dok je provodila večeri lečeći ljude koje je policija prebila, i često se vraćala kući kasno posle ponoći, Aleks je radila u lokalnom urgentnom centru. Bila je deo tima za traumatologiju i lečila hitne slučajeve COVID-a, kao i druga hitna medicinska stanja. Burno leto se pretvorilo u sumornu jesen i zimu, jer je u SAD došlo do tragičnog porasta slučajeva COVID-a. Ona bez uvijanja kaže da je „situacija među zdravstvenim radnicima prešla granicu prihvatljivog stanja. Uveliko je prošao momenat kada smo doživeli kolaps.“

Sistemska represija širokih razmera

Funkcionisanje zdravstvenog sistema je prema njenim rečima „na najnižem nivou na kom je ikada bilo“. Kao rezultat svega ovga, Aleks je bila iscrpljena i potrošena: „Nemam više ništa u sebi što bih mogla da pružim pacijentima. Nemam više ništa da pružim sebi ili partneru.“

Dok se širom zemlje aplaudiralo lekarima-herojima za,

medicinari koji su pomagali demonstrantima na ulicama su se suočavali sa stravičnim maltretiranjem, nasiljem i hapšenjem od strane policije. Mnogi protestni medicinari su bili uhapšeni i pretučeni.

Medicinska sestra iz Mineapolisa priča šta se desilo kada su „na magistralnom putu naišli na kordon.“ Uhapšeno je 646 ljudi, a među njima je bilo i maloletnika. Optužbe protiv nje i ostalih medicinara su na kraju bile odbačene. „Imali smo velike crvene krstove od široke lepljive trake i nosili ih na svakom delu odeće i rančevima.“ „I pored toga“, kaže ona „policajci su koristili lasere da nas ciljaju gumenim mecima“.

Preko 40 medicinara je uhapšeno 17. avgusta 2020. u Vašingtonu a čak i nakon što su sve optužbe protiv njih bile odbačene, Ministarstvo tzv. pravde je nastavilo da ih maltretira. Aleks je bila u pratnji lekara i advokata kada su tražili da im vrate lične stvari zaplenjene tokom hapšenja, uključujući i mobilne telefone. Rekli su da „za sve što hoćemo da nam se vrati moramo da pošaljemo zahtev kancelariji Bila Bara (Glavnog državnog tužioca SAD) u Ministarstvu pravde.“ Dvojici medicinara su vraćeni zaplenjeni telefoni tek godinu dana kasnije, u avgustu 2021.

Američki savez za zaštitu građanskih prava (ACLU) je podneo tužbu protiv policijske uprave grada Vašingtona zbog „primene nadražujućih hemijskih sredstava i šok granata u avgustu 2020. protiv demonstranata i fotoreportera na demonstracijama protiv rasne nepravde.“ U tužbi se tvrdi da je Policijska uprava grada Vašingtona koristila ove nadražujuće supstance mesec dana nakon što je gradska vlast zabranila upotrebu takvog oružja protiv demonstranata.

Izvor: itsgoingdown.org